αὐτόν. καὶ λέγει του. Γίνωσκε ὅτι ὁ Ἐπίσκοπος Ἀκραγαντίνων Γρηγόριος, εἶναι εἰς τὴν φυλακὴν διὰ μοιχείαν δέσμιος. Ὁ δὲ Ἀββᾶς ἀφοῦ ἀνέγνωσε τὴν ἀναφορὰν εἶπε ταῦτα. Ζῆ κύριος δέσποτα ψευδὴς εἶναι αὐτὴ ἡ κατηγορία, καὶ θέλεις τὸ ἐγνωρίσειν ὕστερα. Πλὴν δὲν ἠμπορεῖς νὰ τὸν κρίνῃς μοναχός σου, χωρὶς τὴν βουλὴν τοῦ οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου, καὶ τοῦ Βασιλέως. Λοιπὸν στεῖλαι ἀναφορὰν εἰς αὐτούς. Καὶ εἰς τὴν σικελίαν, νὰ ἔλθουν οἱ κατήγοροίτου μὲ τὴν γυναῖκα. ὁποῦ λέγουν ὅτι ἐμοίχευσεν. Ἔτι δὲ καὶ τὸν Ἐπίσκοπον, ὁποῦ ἐκάθισαν εἰς τὸν θρόνον του. καὶ τότε νὰ κρίνῃς κατὰ τὸν νόμον την ὑπόθεσιν. Ἔστειλεν οὖν ὁ Πάπας εἰς τον Βασιλέα Ἰουστινιανὸν τοὺς ἄνωθεν δύο Ἐπισκόπους, ὁποῦ ἦσαν εἰς τὴν σύνοδον Μὲ ἀναφορὰν πρὸς αὐτόν, καὶ τὸ Πατριάρχην. Ὁμοίως ἔπεμψεν εἰς τὴν σικελίαν δύο κόμητας. Νὰ φέρουν τοὺς κατηγόρους ὅλους, τὴν γυναῖκα, καὶ τὸν νέον. Ἐπίσκοπον. Ὁ γοῦν βασιλεὺς λυπήθη ἀκούσας τὰς θλίψεις τοῦ ἁγίου. καὶ ἔστειλε Μαρκιανὸν τὸν πατριάρχην, καὶ τρεῖς Ἐπισκόπους. Τὸν ἀγκύρας. Τὸν Κυζίκου. καὶ τὸν Κορίνθου, καὶ κωνσταντῖνον τὸν χαρτοφύλακα, λέγωντας. Ὑπάγετε πατέρες ἅγιοι. καὶ συγκροτήσαντες σύνοδον μὲ τὸν Πάπαν, κρίνετε μὲ φόβον θεοῦ, καὶ μὴ κατὰ πρόσωπον τὴν ὑπόθεσιν. καὶ ἐὰν φανῇ ἡ κατηγορία ψεύματα, παιδεύσατε τοὺς συκοφάντας δίκαια. Τὸν δὲ ἅγιον φέρετε ἐδῶ, νὰ λάβω τὴν εὐλογίαν του. Ἐξελθόντες οὖν ἀπὸ τὴν πόλιν ἐπορεύθησαν διὰ ξηρᾶς ἕως τὴν Ῥώμην. καὶ πρὶν νὰ φθάσουν ἀσθένησε βαρέα ὁ Μαρκιανός. καὶ εἶχασι θλίψιν οἱ ἀρχιερεῖς διὰ λόγου του καὶ εἰσελθόντες εἰς τὴν χώραν ἐπλήθυνεν ἡ ἀσθένεια περισσότερον. καὶ ἔκαμεν ἡμέρας εἴκοσι, ὁποῦ δὲν ἐκοιμήθη. Ὅθεν ἐκινδύνευεν εἰς θάνατον. καὶ οἱ δοῦλοι τὸν ἔκλαιον. Ἡ δὲ γυνὴ, ὁποῦ ἐθεράπευσε τὴν θυγατέρα της ὁ ἅγιος, ἔτυχε καὶ ἐπέρνα ἀπ' ἐκεῖνον τὸν οἶκον. καὶ ἀκούσα τὸν θρῆνον εἰσῆλθε. καὶ λέγει τους. Σηκώσετε τὸν κύριον σας, νὰ ὑπάγωμεν εἰς τὴν φυλακὴν, ὁποῦ εἶναι ἕνας ἅγιος. Νὰ τὴν θεραπεύσῃ. Καθὼς καὶ ἄλλους ἰάτρευσεν. Οἱ δὲ ἐπήκουσαν. καὶ βαστάζοντες αὐτὸν ἀπῆλθον εἰς τὸν ἅγιον. Ὅστις ἔκαμε δέησιν πρὸς τὸν θεὸν δι' αὐτὸν ὁλονύκτιον. καὶ τὸ πρωῒ ἔμεινεν ὑγιὴς καὶ εὐχαρίστα τὸν ἅγιον. Τοῦτο μαθόντες οἱ Ἐπίσκοποι, καὶ ἡ λοιπὴ συνοδίατου ἐθαύμασαν. καὶ ἀπελθόντες εἰς τὴν φυλακὴν, ἐχαιρέτησαν τὸν ἅγιον. καὶ ἀκούοντες πῶς ἦτον δύο Χρόνες ἐκεῖ ἐλυπήθησαν. καὶ ὠνείδισαν τὸν Πάπαν, πῶς τὸν ἐκαταφρόνεσε τόσον, ὁποῦ ἦτον ἅγιος ἄνθρωπος. Εἰς ὀλίγας ἡμέρας ἦλθον ἀπὸ τὴν Σικελίαν οἱ κόμητες μὲ τοὺς κατηγόρους, τὴν κόρην, καὶ τὸν Ἐπίσκοπον. Τοὺς ὁποίους ἐπρόσαξαν οἱ ἀρχιερεῖς νὰ φυλακώσουν ἀκριβῶς, ἕως νὰ γένῃ ἀπόφασις. καὶ τὴν δευτέραν ἡμέραν ἐκρότησαν σύνοδον εἰς τὸν ναὸν τοῦ ἁγίου Ἱππολύτου, πλησίον τῆς φυλακῆς, ὅπου ἦτον ὁ ἅγιος. Ἦσαν δὲ Ἐπίσκοποι τὸν ἀριθμὸν

ριθμὸν